

Η αξία της Προσκομιδής για τους κεκοιμημένους μας

/ [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Image not found or type unknown

ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΥΡΙΟΥ ΒΟΥΤΟΥΣΕ ΤΗ ΛΑΒΙΔΑ ΣΤΟ ΑΙΜΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΚΑΙ ΕΣΒΗΝΕ ΤΑ ΟΝΟΜΑΤΑ

Η Θεία χάρη, πού αναβλύζει από την αναίμακτη θυσία, προσφέρεται όχι μόνο στους ζωντανούς, αλλά και στους νεκρούς. Γι' αυτό οι λειτουργοί δεν παύουν να δέονται όχι μόνο «υπέρ υγείας», αλλά και «υπέρ αναπαύσεως των ψυχών των κεκοιμημένων δούλων του Θεού».

Όσο περισσότερη είναι η πίστη και η αγάπη των ιερέων, τόσο μεγαλύτερος είναι και ο κατάλογος των ονομάτων, πού μνημονεύουν στην προσκομιδή.

Ο παπα-Σάββας ο πνευματικός, μία οσιακή αθωνίτικη μορφή (1821-1908), φαινόταν, με το μικροσκοπικό του σώμα ένας άσημος καλόγερος. Όταν όμως

λειτουργούσε, φαινόταν μεγαλοπρεπής και το πρόσωπό του έλαμπε σαν πρόσωπο αγγέλου.

Στην προσκομιδή, μνημόνευε ονόματα «Ὦν οὐκ ἐστὶν ἀριθμὸς». Χρησιμοποιούσε ένα πολύ μεγάλο δισκάριο, και για δύο-τρεις ώρες έβγαζε μερίδες και μνημόνευε ακατάπαυστα.

- Άγιε πνευματικέ, πολύ κουράζεσαι με τόσα ονόματα, του έλεγαν από αγάπη μερικοί πατέρες.

- Δεν κουράζομαι, απαντούσε εκείνος. Αντίθετα, αισθάνομαι μεγάλη χαρά. Ωφελούνται πολύ οι μνημονευόμενοι. Η ωφέλεια τους είναι χαρά μου.

Νέος ακόμα ιερέας ο παπα-Σάββας δέχτηκε κάποια αποκάλυψη, με την οποία ο Θεός του φανέρωσε τη μεγάλη ωφέλεια που αποκομίζουν οι ψυχές από τη μνημόνευση. Την κατέγραψε, λίγο πριν την κοίμησή του, σαν απάντηση σε εκείνους που τον ρωτούσαν για ποίο λόγο μνημόνευε καθημερινά τόσα ονόματα.

Το 1843, έγραφε, μου έδωσαν αρκετά ονόματα, για να κάνω σαρανταλείτουργο. Τη μέρα που θα τελούσα την τελευταία λειτουργία, περιμένοντας το γέροντά μου να πάρω καιρό, αποκοιμήθηκα ακουμπώντας στο αναλόγιο και είδα το έξης αποκαλυπτικό όνειρο :

«Ήμουν φορεμένος την ιερατική στολή και στεκόμουν μπροστά στην αγία τράπεζα, πάνω στην οποία βρισκόταν ο άγιος δίσκος της λειτουργίας, γεμάτος με το Αίμα του Χριστού. Βλέπω τότε άγγελο Κυρίου με μορφή ιερέως να παίρνει το χαρτί με τα ονόματα από την προσκομιδή και να πλησιάζει στην αγία τράπεζα. Εκεί, αφού έβαλε το χαρτί κοντά στον άγιο δίσκο, βουτάει τη λαβίδα στο Αίμα του Χριστού και σβήνει ένα όνομα, και πάλι βουτάει και σβήνει, μέχρι πού τελείωσαν όλα τα ονόματα και καθάρισε το χαρτί.

Μετά τη θεία λειτουργία ανέφερα το όνειρο στο γέροντα μου κι εκείνος μου είπε :

Εσύ δεν είσαι άξιος για να συγχωρηθούν οι αμαρτίες εκείνων, που μνημόνευσες. Με την πίστη έλαβαν την άφεση των αμαρτιών τους. Αυτό το όνειρο είναι η αιτία πού μνημονεύω τα, ονόματα όλων».

ΠΗΓΗ : ΘΑΥΜΑΤΑ ΚΑΙ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗ ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ,
εκδ. ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΥ, ΩΡΟΠΟΣ ΑΤΤΙΚΗΣ, σ. 27 κ.ε.

inpantanassis.blogspot.gr